

A temps arrilol ¡Brandeu, campanes,
ab toch de festa, no ab plany de morts!

Al que tot...
trista anyoransa l'...
puig les idees...
les energies no hi manquen no

Sa blanca testa, d'oblit ferida,
de condol plena, sópita dorm.
A temps encara som per salvar-lo!
A desvetllar-lo correm-hi tots!

Y mentre 'l poble que aital s' escolta
rebull frenètic a nostre entorn,
la caixa s' obra .. fendint els aires
estol bellíssim de papellons,

que, dispersant-se per camps y viles,
del vell pregonen el tendre nom
«Espirit de Patria!» ¡vuen ses ales.
«A llibertar-la!» clama tothom.

Y el vell, alsant-se com á nou Llatzer
que ou la veu santa del Redemptor,
plora de joia veient sa terra,
jove y hermosa, rompent el jou

H. CARRERA Y MIRÓ.

La Roca.

*****
El Govern civil y el caciquismé

Ab aquest titol *La Veu de Catalunya* d' ahir publicava lo següent en la secció de «Polítics»:

El diputat caciquista senyor Travé es in cansable en sa tasca de perpetuar la immo-ralitat administrativa en el districte de Granollers.

Hem tractat en algunes ocasions de la se-va acció en els pobles del Vallés; ens hem ocupat dels maquiavélichs plans que se tra-men contra l'honrat Ajuntament de Badalona pera destituirlo. Avuy devem ocuparnos d'altre propòsit semblant que hi há contra l'alcalde digníssim del poble de Mollet del Vallés.

Víctima, aquesta població, del mes desen-frena caciquisme, un jove d' excepcionals qualitats, estimat en tota la comarca del Vallés y apartat de tota lluita política, va acce-dir als prechs de tothom y se deixá votar per regidor y per alcalde: aquesta candidatura y la dels altres quatre vehins que l'acompan-yaven va sortir triomfant per gran majoria. Ni un dels candidats caciquistes pogué su-rar.

El poble de Mollet entrá en una nova vida, desfentse de la xusma caciquista.

Peró quedavem al Ajuntament alguns regi-dors antics y el secretari, un subjecte que ha deixat tristos recorts per tots els pobles que l'han hagut de patir, imposat pels ca-cichs de Granollers.

L' alcalde ha suspés diferentes vegades al secretari; peró al Govern civil manen que 'l reposi; en aquestes suspensions y successives reposicions, s' hi registren fets escandalosí-ssims que posen de relleu l' incommensurable atreviment de la gent caciquista y el poch respecte á la lley que tenen els qui han de desvetllar per ella. Un altre día en parlarem.

Peró 'ls cacichs de Granollers, que han tin-gut fins ara carta blanca al Govern civil pera tota mena de malifetes, convenuts de que no poden estrevar ja mes la corda, han decidit seguir un camí mes recte: el de fer decretar la suspensió del alcalde.

En Travé 's val de tots els medis pera con-seguirho. Sembla que no fá prou cas d' ell, el Mayor Manzano, y fá posar altres com-nyens de diputació caciquista; no logra així tampoch son propòsit, y, fent la traveta al governador, ell y els altres van a trobar a determinats subordinats del senyor Manzano aquells que deyem l' altre día que 'l comprometen tristament, y, entre tots, armen em bolichs, dels que és molt possible que 'l sen-yor Manzano no 'n pugui sortir, si no 's dispo-sa a obrar enérgicament.

Fins els morts fan ressucitar, en Travé y els seus; fins la momia del caciquisme passat, el senyor Comas y Masferrer, va personarse l' altre día al Govern civil, acompanyant al diputat provincial senyor Barangé, a treba-llar, segons se diu, pera fer desaparéixer de Mollet la administració honrada de que dis-fruta aquella próspera població.

¿Se deixarà enganyar el senyor Manzano? ¿Tindrà la debilitat de deixar consumir la obra indigna en que fá temps se treballa?

*****

EN JOAN CASADEMUNT

¡En Joan es mort! L' amich de l' ánima ja no parlará mes de religió, de política... en les campanyes de Deu y Patria en que tantes vol-tes havia treballat com á verdader campió, ab tantes iniciatives que quedaren ocultes ab sa modestia, ab la qual se 'l veyá aferrat sem-pre, ja no li veurém més.

Y en Joan Casademunt era catalanista ferm, tot cor. Pero al ensemps era un gran católich. Dues coses que les agermanava ab aytal forsa, que li semblava que era impossi-ble que hi hagués qui se sentís cristiá, fill de la terra, sense ser verdader catalá. Ab aixó hi tenia una obsessió que quasi ratllava en bojeria y ho atribuía á falta de devoció y des-coneixement del patró de Catalunya, no pa-rant fins fa uns quatre anys que lográ del Re-verent Dr. Casellas, Rector alashores d' aquesta parroquia, que festejés la diada de Sant Jordi, ab ofici y missa de torn com á les festes. Jo que havia tingut la sort de tractar-lo, fins 'm crech que fou l' alegría mes gran de sa vida. L' any passat s' escaygué dita festi-vitat per Pasqua y volgué solemnisarla do-nant satisfacció á son cor, tot caritat, pera lo qual obrí una suscripció, obsequiant ab son producte als pobres assilats del Hospital ab un dinar y un present als presos. En la d' enguany reberem una agradosa sorpresa al veurer que nostre bondadós senyor Rector, el Dr. Biada, hi prenfa part durant l' ofici pu-jant al púlpit y dirigintnos sa eloqüent parau-la ens encoratjava á tots que seguíssim l'obra empresa. Aixó sens dupte fou causa de que ell procurés posar en práctica de moment en pintura lo que feya molts anys volía que fos escultura, ó siga que la figura del Patró de Catalunya no manqués á nostra iglesia parro-quial y el mateix dia, després de veurer al-guns amichs que prometeren treballarli una suscripció, entrava en tractes pera fer pintar una artística taula de Sant Jordi.

L'obra está embastada, ¿permeterém els catalanistes d'aquesta vila que 'l prop vinent any no figuri en la Iglesia en sa diada? Y no sols pera els catalanistes, sinó pera els que *sols son catalans* de nostra vila ¿no es vergonyós que entre l' infinitat d'imatjes que's donen cul-te en nostra iglesia hi manqui la del patró

dels *catalans*, la que invocaven en hores de pe-rill en les batalles, nostres Reys, nostres Comptes y nostres exércits ab les paraules *Sant Jordi firam firam?* ¿No estém en plena lluy-ta avuy dia pera invocarlo també?

Y aném á la part política. No estava per ella menys rublert d'entussiasme. Fresch, á la memoria de tots está ab el favor que pren-gué part en el deixondament polítich de nos-tra vila, particularment en la fundació de "Cán Bruniquer" y del setmanari *Funy* que al-gún *despreocupat* que 's titula catalanista obrant miserablement tant malament va agrahirli donantli un fort disgust. Y en les darreres eleccions Provincials, á Corts y de Regidors, á n' en Joan se 'l veyá treballar ab fé com un verdader catalanista d' acció, entre 'ls seus coneguts. Després del resultat, invariable-ment casi sempre 'm deya lo mateix: «Vosalt-res si Deu ho vol, ja veuréu el triomf que comprench que s'apropa. Jo, no; tinch vida per poch temps. ¡Y tenia uns trenta anys!... Y á casa seva mateix, en tot se respiraba ca-talanisme. La munió de capsels dels diferents géneros que expendeixen, totes estan rotula-des entre les glorioses quatre barres, treball de paciència que de molt temps havia anat realisant... y si havia de retreure fets seria un may acabar... Sols ne vull retreurer un. May havia estat en cap cinematograf, ab tot y haverli jo mateix pregat alguna volta. Em deya que ja s'en feya carrech y que no tenia humor. Un dia el trovo y ab una alegría in-mensa me diu: Diumenge aniré al cinemató-graf.— ¿Que hi fan?—La película de la mani-festació de la Solidaritat Catalana. ¡Gracies á Deu que 'm podré fer carrech de lo que era, ja que no vaig poguerhi ser!

No dupto que Deu l' haurá premiat ab la gloria; no obstant per ell, que tants n' havia resat, sols vos demano un pare nostre, y pera l' artística taula de Sant Jordi, pera l' obra comensada, una almoyna, pera que sigui un fet sa prompte instalació y quedi fixat aquest tribut al Sant y el recort al amich que tant ens ho agrahirá.

(A. C. S.)
UN VERDADER AMICH.
Granollers, 14-8-06.

*****

Crónica Comarcal

Mollet.

Deixemnos de consignar notes tristes en la present carta, ja que tristes son per aquest poble les desen-rotllades durant la present setmana en el assumpto Alsina. En altra carta ja 'n donaréu compte, puig que en la present sols debém parlar de coses alegres.

El dissapte dia 11 del corrent contragué matrimoni la hermosa y gentil senyoreta donya Josepha Pujol ab el reputat concertista don Avelí Borrull fill de Ba-dalona.

La cerimonia celebrada ab tot esplendor, constituí per aquest poble una novetat, puig que la distingida y nombrosa concurrencia y la organizació de la festa, donaren al acte un lluhiment aquí may vist.

Rebin els nous desposats la enhorabona mes sin-cera, aixís com els seus respectius pares, y que Deu els hi concedeixi tota mena de prosperitats y una llarga lluna de mel, esperant poderlos veurer, sens massa tardar, altra volta entre nosaltres de retorn de Oporto, per quina ciutat Portuguesa surtirán dintre de poch, donchs que allí, el senyor Borrull fa sentir